

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 5

29. ledna 2017

Cena: 8 Kč

Zahájena příprava *ke 100. jubileu církve*

Při slavnostní bohoslužbě v chrámu sv. Mikuláše v Praze 7. ledna 2017 oznámil bratr patriarcha dr. Tomáš Butta zahájení přípravy na 100. výročí ČČSH. Při této příležitosti uvádíme jeho dopis.

Sestry a bratři, milost Pána Ježíše Krista buď s vámi! (Fp 4,23).

Při bohoslužbě v chrámu sv. Mikuláše v Praze na Staroměstském náměstí jsme den před 8. lednem 2017 zahájili období přípravy k roku 2020, kdy si budeme připomínat 100. výročí Církve československé husitské.

Církev československá husitská, v níž mnozí nalézají a zakoušejí svůj duchovní domov společné víry, lásky a naděje, vznikla 8. ledna v roce 1920 a byla vyhlášena právě v tomto chrámu sv. Mikuláše v Praze na Staroměstském náměstí při bohoslužbě dne 11. ledna 1920.

Období přípravy bude trvat tři roky a čtvrtým rokem je vlastní jubilejní rok 2020. Pro každý rok je stanoveno ústřední téma.

■ V tomto roce 2017 je tímto tématem **REFORMACE**. Je zde spojitost s českou reformací i světovou reformací.

ra v roce 1517 o jedno století předcházela. Toto téma se vztahuje ale i na Karla Farského a jeho výročí, neboť i on usiloval o reformy církve ve své době na počátku 20. století. Reformaci nelze považovat jen za historickou událost či uzavřenou dějinnou epochu, ale je to stálý proces formování, utváření a obnovování církve a jejího společenství. Touha po uskutečnění reformy a reformační úsilí je především záležitostí vnitřní duchovní obnovy a formace Božím Slovem každého jednotlivého věřícího.

Se 100. výročím a časem přípravy na něj jsou spojeny již konkrétní aktivity, projekty a programy. Diskuse k tématu „Identita Církve československé husitské“ probíhají již od roku 2015. Ve spolupráci s Husitskou teologickou fakultou Univerzity Karlovy se uskutečnily již dvě konference v roce 2015 a v roce

Ústřední témata přípravy ke 100. jubileu církve

Období přípravy bude trvat tři roky, čtvrtým rokem je vlastní jubilejní rok 2020. Pro každý rok je stanoveno ústřední téma.

- V roce 2017 je tímto tématem **REFORMACE**. Je zde spojitost s českou i světovou reformací.
- Rok 2018, kdy je výročí našeho samostatného státu, má stanovené téma **VLAST**.
- Tématem roku 2019 je **ZBOŽNOST**, v souvislosti s českou vánoční bohoslužbou v roce 1919.
- Pro jubilejní rok 2020 je určeno téma **CÍRKEV A SPOLEČNOST**.

■ Rok 2018, kdy je výročí našeho samostatného státu, má stanovené téma **VLAST**.

■ Tématem roku 2019 je **ZBOŽNOST**, v souvislosti s českou vánoční bohoslužbou v roce 1919.

■ Pro jubilejní rok 2020 je určeno téma **CÍRKEV A SPOLEČNOST**. Obsahem letošního roku je téma „reformace“, které je nahlíženo jak ve vztahu k Lutherovu 500. výročí, ale i k české reformaci, která vystoupení německého reformáto-

2016. Toto téma a jeho aktuální zpracování a promyšlení má vztažnost právě k blížícímu se 100. výročí ČČSH. Podstatné a prvořadé je ideové a duchovní pojetí a teologický přístup k tomuto výročí, nikoli jen historické hledisko nebo praktická organizace akcí, jakkoli i ty jsou důležité. Proto právě výstupy z široké a již probíhající diskuse i intenzivní teologická práce k tématu identity církve mohou být velmi dobře zužitkovány jako názorový a myšlenkový podklad pro ideový, duchovní a teologic-

ký přístup k tomuto výročí. Jedním z konkrétních projektů je spolupráce s ČVUT na publikaci o sborech ČČSH, kterých bude k podrobnějšímu představení po architektonické stránce zpracováno kolem 150. Obnova rodiště prvního patriarchy dr. Karla Farského ve Škodějově u Semil je zaměřena k roku 2020. V první fázi bude zbudována Lesní kaple dr. Karla Farského. Dále Pán, bude otevřena při celocírkevní pouti v sobotu 17. června 2017.

Také diecéze mají svůj duchovní program vzhledem k přicházejícímu 100. výročí. V plzeňské diecézi je to již probíhající sedmiletí duchovní obnovy a v královéhradecké diecézi každoroční zdůrazňování tří hodnot víry, lásky a naděje. Cenné je v případě výročí spontánní a aktivní zapojování náboženských obcí, jak se to projevilo v rámci Husova jubilejního roku 2015. Právě tento rok 2015 nám přinesl řadu zkušeností, které můžeme zhodnotit i vzhledem k výročí roku 2020. V každém případě se ukázala prospěšná a nezbytná dlouhodobější příprava v podobě Husova trien-
nia. Již samotné období přípravy

je totiž významné a tvoří součást výročí.

Sestry a bratři, modleme se za svou církev, aby byla živou a užitečnou ratolestí vyrůstající z Kristova životadárného kmenu a pevně s ním byla spjatá (J 15,5). Kéž čas naší společné přípravy k 100. výročí můžeme prožívat ve světle Boží milosti a rozpoznávat zřetelněji a hlouběji své poslání, které jsme jako křesťanská církev uprostřed dnešního světa a jeho proměn dostali od Pána jako zvláštní výsadu i úkol.

*V čase po svátku
Zjevení Páně 2017*

Tomáš Butta
patriarcha

Góóóó!

Z tichosti vyvěrá všechna síla.

Bernard z Clairvaux

Toho podvečera jsem nenašel v naší ulici ani nablízku místo, kde bych zaparkoval, neboť přilehlý fotbalový stadion, kde se právě konalo utkání, vřel „jako váza přeplněná“ a kolem dokola se tísnilo nepřehledně aut. Nechal jsem tedy vozidlo stát v pomyslné druhé řadě s tím, že jakmile zápas skončí, vyjedu, abych jednak uvolnil cestu, jednak pokojně přistál někde na uprázdněném místě u chodníku. Žel, přišel jsem o maličko pozdě, takže řidič zablokovaného auta měl vzácnou příležitost na mne vychrlit řadu typicky řidičských nadávek a urážek.

Bylo to mezistátní utkání, naši vyhráli a onen muž, jenž vlastnil nejen pěkný automobil, ale i silný hlas, měl půl druhé hodiny čistého času příležitost projevit velmi slyšitelně své vlastenectví. Nato se vyřítil mezi prvními ven pln národního nadšení, ale to mu nevalilo, aby kvůli necelé minutě seřval zřejmého spolučecha (i když mluvícího v odlišném rozsahu slovníku), neboť hrozilo nebezpečí, jak jsem během spílání vyrozuměl, že se nedostane včas k oblíbenému televiznímu pořadu.

Ani velmi hlučné řvaní „góóó!“ není věrohodným projevem vlastenectví; neboť ono má dějinné, kulturní i přírodní podmínky otčiny a vyznačuje se i dobrými vztahy mezi těmi, kdo mluví stejnou mateřštinou. Podobně je to i s vírou v Boha. Okázalé, hlasité a hojné projevy - to vůbec není spolehlivá záruka zakotvení a hloubky života ve víře. Také zde, a především zde, zůstávají hlavním znamením víry vztahy lásky; a když už slovo, tak z opravdového niterného přetlaku. „Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou za úděl zemi“: tak to stojí psáno v evangeliu.

Miroslav Matouš

„Jediné, co bude důležité, až odejdeme, budou stopy lásky, které tu po nás zůstanou.“ Albert Schweitzer

Z kazatelského plánu

Čtvrtá neděle po zjevení

Hospodine, zachraň nás, Bože náš, shromáždí nás z pronárodů, tvému svatému jménu budeme vzdávat chválu, budeš tě chválit chvalozpěvem. ŽALM 106,47

První čtení: Micheáš 6,1-4.8

Tužby:

1. Abychom Ježíše jako Syna Božího vyznávali a za Pána jej přijímali, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom v naší církvi o duchovní dary pečovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, ty vládneš všemu na nebi i na zemi. Milostivě přijmi prosby svého lidu a daruj nám svůj mír! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: (varianta I): 1. Korintským 1,18-25
(varianta II): 1. Korintským 1,26-31

Evangelium: Matouš 5,1-12

Verš k obětování: Žalm 92,1

Verš k požehnání: Matouš 5,8-10

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, dej, ať nás dary chleba a kalicha odpoutají od pozemských vášní a stále nás posilují jako nebeská mana na cestě do tvého věčného království! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 37, 84, 60, 173, 177

Z myšlenkové dílny našich čtenářů

Svátost útěchy nemocných

Základy víry Církve československé husitské definují útěchu nemocných jako svátost, v níž těžce nemocný je Duchem svatým posilován skrze Slovo Boží a modlitbu a posilován ve víře v život věčný v Ježíši Kristu.

Je-li člen církve vážně nemocen a cítí potřebu duchovní útěchy, ať zavolá svému duchovnímu a ten se bude nad ním modlit. Modlitba víry duchovně zachrání nemocného, Hospodin jej vyslyší a jeho hříchy budou odpuštěny.

Při útěše nemocných se zpravidla čte Písmo svaté a přítomní členové rodiny a příbuzní pronášejí modlitby a duchovní nemocného žehná

křížem. K této svátosti se připojují svátosti pokání a večeře Páně.

Svátost útěchy nemocných má duchovně posílit a potěšit nemocného a navrátit mu fyzické a duševní zdraví a může být udělována jak doma u nemocného, v nemocnici, v hospici, domově důchodců nebo i přímo na místě umírajícího.

V některých církvích (např. v Římskokatolické) byla tato svátost do druhého vatikánského koncilu nazývána poslední pomazání, protože kněz potíral umírajícího posvěceným olejem. Dnes je nazývána svátost útěchy nemocných, protože již není udělována výhradně umírajícím. Tato svátost má

různé formy a zevní úkony u každé z křesťanských církví. Například v Pravoslavné církvi slouží k odpuštění hříchů i zdravých lidí a to během velkého půstu, což je období nevhodnější pro duchovní očistu. V tomto případě se koná svátost v chrámu a mohou se jí účastnit všichni věřící. Posvěceným olejem jsou pomazáni, následuje sedm čtení ze Skutků apoštolských a sedm čtení z evangelií, věnovaných příkladům biblických uzdravení. Po každé sérii duchovní (je jich až sedm) pomazávají posvěceným olejem na čele, nose, tvářích, ústech, hrudi a rukou.

Pavel Hýbl

„Srdce musí být vyčištěno od dvojího nešvaru či překážky. Předně od zbytečného, toulavého, neužitečného myšlení. Potom od nezřízených vášní, které jsou: přílišné milování časných věcí, hněv, závist, nenávisť, strach, zármutek a podobně. Ty zatemňují a znečišťují oblohu srdce jako kalná mračna, aby v něm nebylo možno spatřovat nebeské potěšení hvězd.“

Jan Amos Komenský

Nad Písmem

To je nesmysl!

Mt 5,1-12; 1. K 1,18-25

Své dnešní zamyšlení bych chtěla začít příběhem, který nás krásně uvede do tématu: „Bylo parné léto, všude plno sněhu a já jsem si vyšel k rybníku, abych ulovil pár hříbků. Jak tak jdu, najednou se pode mnou propadla zem a já jsem zapadl až po krk do bažiny. Co dělat? Honem jsem utíkal domů pro lopatu, bahno jsem odházela, a tak jsem si zachránil život.“

Toto jsou slova barona Prášila z pohádky, kterou jsme jako malé děti poslouchali večer před spaním. A jak už jsem řekla, navozují téma dnešního zamyšlení. Tímto tématem je NESMYSLNOST, NEPOCHOPITELNOST, PARADOXNOST, protože oba dva dnešní novozákonní texty spojuje.

V listu Korintským se přímo mluví o bláznovství. Ale v Matoušově textu tu nesmyslnost možná budeme hledat trochu déle, protože je to text o blahoslavenství, na který jsme zvyklí, vždyť ho slyšíme v různých obměnách každou neděli při bohoslužbách, a tak už možná jeho obsah ani nevnímáme. Pán Ježíš zde mluví o lidech, kterým má být blaze. A některá blahoslavenství jsou naprosto logická – patří mezi ně blaze tichým, milosrdným, těm, kdo mají čisté srdce, těm, kdo působí pokoj. Pak je tu ale ta druhá část blahoslavenství, která jsou pro nás lidí nelogická, nesmyslná, nepochopitelná – blaze chudým v duchu, plačícím, hladovějícím po spravedlnosti, pronásledovaným, blaze vám, když vás budou tupit. Jaké je na tom všem blaho? Co je to

za nesmysl? Podobná blahoslavenství a pro nás možná ještě horší můžeme nalézt i ve Starém zákoně, např.: „Blažený je ten člověk, kterého Hospodin trestá.“ Nebo „Blaze tomu, jehož Hospodin kárá a vyučuje.“ Všechna tato slova se opravdu ve světle rozumu a logiky zdají nesmyslná. Avšak ve světle víry, a tím i Boží lásky, jsou to úžasné slova Božího zaslíbení. Jen skrze víru je možné pochopit, že i když na tom někdo není právě skvěle, tak právě díky Božímu zaslíbení mu vlastně dobře je, protože Bůh je s ním.

Apoštol Pavel v listě do Korintu ukazuje, že to, co nám lidem se zdá rozumné a logické, je pro Boha nesmyslné a bláznovské. A naopak to, co se nám lidem zdá bláznovství a nerozum, je v Božích očích ta největší moudrost. Dává zde příklad bláznovství kříže. A tento základní křesťanský příklad je geniální. Vždyť je naprostý nesmysl uctívat hrdinu, který zemřel a jeho smrt nic nezměnila. Co to je za hrdinu, který se nechá porazit a před svou smrtí nic moc nedokáže – všichni se přece k němu otočí zády. Z lidského pohledu to je přece nesmysl! Skrze víru je ale jeho smrt ne největší hrdinství – jeho obětí pro nás

všechno nově začíná! Víme, že toto bláznovství je pro nás už normální. Přece v to věříme – prostě to tak je. Přesto si ale myslím, že by pro nás normální být nemělo, i nám by se to mělo zdát po těch staletích nesmyslné. Vždyť bychom měli udržet obojí – jednak to, že je to rozumné ze strany Boží, ale i to, že je to naprosto nesmyslné ze strany lidské. Protože my Boha nikdy nemůžeme plně pochopit a kdybychom si mysleli, že ho chápeme, někde se stala chyba... Kdybychom si mysleli, že ho chápeme, že jsme natolik silní, tak v Božích očích se stáváme slabými. Kdybychom si mysleli, že Boha chápeme, dávali bychom mu hranice, strkali do škatulky, ale Boha přece nelze omezit ani zaškatulkovat.

Smysl dnešních textů a naší víry není v tom, abychom Boha pochopili, dali smysl jeho slovům a činům, abychom logicky zdůvodnili vše, co dělá. Smysl je v tom důvěřovat mu, že všechno jeho jednání už smysl má, že ten smysl sám určitel, i když ho nevidíme. A to je vlastně taky velmi nesmyslné... Ale my přece máme být blázny v Kristu! Amen.

Františka Klásková

Hospodine, děkujeme ti, že ti smíme důvěřovat. Pane Ježíši, děkujeme ti za tvou obět' na kříži, která nás zachránila ze smrti do života. Duchu svatý, děkujeme ti, že posiluješ naši víru, abychom mohli být blázny pro Krista. Amen.

95. narozeniny náboženské obce ve Studénce

Rok 2017 je významným pro náboženskou obec CČSH ve Studénce. Je to přesně 95 let, co se uskutečnilo první bohoslužby naší nové církve. Tohoto úkolu se neujal nikdo menší než bratr farář Ferdinand Stibor, pozdější biskup ostravské diecéze. Zájem o členství v církvi byl od počátku velký, podle zpráv z místní kroniky se registrovalo již v roce 1922 117 členů. Později jejich počet stoupal.

Problém byl ale s bohoslužebnými prostorami. I to se podařilo vyřešit pronájemem jedné místnosti v místním zámku (dnešní obřadní síň města Studénky).

V období 2. světové války byl pro příslušníky církve „útočištěm“ Jarošův statek. Po válce, která znamenala zhoršení podmínek i do počtu členů (zákaz shromáždění obyvatel), se radě starších podařilo pronajmout prostory ve zrušené budově kavárny, a tak vznikla po

nezbytných stavebních úpravách bohoslužebná místnost, kancelář i byt faráře.

Neúnavným osobním úsilím asi desítky členů a rady starších se církevní společenství dařilo rozvíjet nejen pravidelnými bohoslužbami, ale i svátostmi křtu a svatbami, konala se také společenská setkání, besedy a dětské tábory i pro studéneckou veřejnost.

A kteří faráři v naší náboženské obci působili? Od roku 1947 Miloslav Kotala, od roku 1952 Miloslav Hop, v roce 1959 Květoslava Patlejšková, 1960 Milan Huml, 1964 – 2009 Ota Metyš.

Roku 1962 se splnil sen rady starších a bylo možno zakoupit budovu na ulici 2. května. V této modlitebně se schází věřící k náboženským úkonům dodnes. Roku 2009 v obci začala působit sestra farářka Mgr. Martina Smolková, která ve spolupráci s farníky oživila život církevního společenství a rozvíjí i kontakty s veřejností.

Občané Studénky se mohou zúčastnit akcí, které mají svou několikiletou tradici: Noc kostelů – vždy s bohatým, především hudebním programem sólistů i pěveckých sborů. Živý betlém – na farní zahradě obdivují děti i dospělí jesličky s výjevy narození Ježíška i živými zvířátky.

V loňském roce se obyvatelé Studénky sešli ke vzpomínkové bohoslužbě na paměť upálení Mistra Jana Husa, kdy rovněž na zahradě byla tato akce ukončena společným zpěvem a symbolickou hranicí.

Sestry a bratři, jsme neveliké společenství věřících, ale snažíme se, aby naše víra byla viditelnou a přinášela každému členovi sílu k životu v dnešní hektické době.

Jiří Malík

Javořická

„Tak jsme naší paní spisovatelce konečně dali na barák aspoň tu pamětní desku,“ odpověděl strýc Karel na mou otázku, cože je ve Studénce nového, a já šel zas po letech procházkou kolem hotelu u Bartůšků ke škole a k pivovaru a podél chalupy u Podhrázků na městečko, abych se přesvědčil na vlastní oči. Jedno jsem ale věděl už v tu chvíli, pro mne nikdo nemusel stavět pomník ani zasazovat na Barešův dům pamětní desku, to tedy ne.

Pamatuji se z dětství, jak její vesnické romány byly ve škole zlehčovány, taky jméno autorky jsem v seznamu spisovatelů české literatury hledal marně a málokdo dnes ví, že po „mnichovské zradě“ napsala dopis Stalinovi a v tom listě stojí věta: „Veliký Staline, ukázal jste se malým! Ze všech spojenců zůstal nám pouze jediný,

starý a spravedlivý Bůh!“ Není divu, že pisatelku tak otevřených řádků čekaly později výslechy na státní bezpečnosti, vždyť v Rusku za míň mnozí zaplatili hlavou. Ale milá paní spisovatelka přežila i tuhle zkoušku a ve svém díle mistrně vypravěčsky, která poutavým slovem kreslila pravdivé obrazy českého a moravského venkova, překonala všechny převraty a politické procesy a cenzury a ideologické diktatury a vždycky bez pomníku. Ostatně tahle pomníkománie patří k typickým českým necnostem; tak rádi a s velkou slávou pomníky stavíme a ještě raději a s vervou je zase bouráme, ačkoliv základ slova pomník tkví ve významu „pamatoval“. Některé monumenty bychom nejraději zapomněli, ale to je zase jiná historie.

Tak i paní Vlasta Javořická se nakonec dočkala veřejného uznání.

Nemyslím si, že těch sto sedmdesát knih patří až na samý vrchol české literatury, ale její dopis J. V. Stalinovi k vrcholům poctivého lidství a vlastenectví určitě dosahuje. Ten stojí mnohem výš než památná hora Javořice, a proto vám taky radím, abyste pomník paní spisovatelky nehledali na rodném domě. „Nejvíce mě blaží, když čtenáři řeknou, že jsem jim připravila chvilku pěknou, že jsem potěšila srdce zarmoucená, honorář to vzácný, zlatá je to cena.“

Pamětní desku Vlastě Javořické postavily statisíce čtenářů doma i krajané v Americe a jinde po světě žijící ve svém srdci, přátelé „Za pluhem“ a v „Mezihoří“ k „Domečku pod lipami“ jdoucí.

Jan Schwarz,
NO Bratislava

Foto nejvyšší hory Vysociny
Javořice: Wikipedie

Milý čtenáři, už sis objednal Český zápas na rok 2017?

Vždycky Nanao Sakaki

Muž se ženou
žena s květinou
květina s ptákem
pták s větrem
vítr s mrakem
mrak s nebem
nebe s někým vždycky.

Vlasta = práce pro vlast

Vlasta Javořická (vlastním jménem Marie Barešová, provdaná Zesulová, 1890 Studená u Telče - 1979 Velký Újezd u Moravských Budějovic) pocházela z lékařské rodiny. Vychovala šest dětí (pět vlastních a jednoho přijatého sirotka po zemřelé příbuzné). Psala romány pro dospělé i pro mládež, veršované pohádky, povídky i rozsáhlé vesnické kroniky v duchu křesťanské morálky. V období první republiky patřila k nejoblíbenějším autorům čteným na vesnici. Příjmení svého literárního pseudonymu si zvolila podle hory Javořice, ležící přibližně pět kilometrů severovýchodně od rodné Studené, křestní jméno Vlasta znamenalo práci pro vlast. Po německé okupaci byla její díla vydávána omezeně a od roku 1946 již vůbec ne. Po roce 1948 ji komunisté jako „vesnickou bohačku“ připravili o všechny majetek. Proto také počátkem roku 1950 emigrovaly její tři dcery i s rodinami do Ameriky, kde je mohla navštívit až v roce 1965. Od roku 1946 do roku 1989 v Československu vyšly jenom dvě její práce (roku 1968 otiskla Naše rodina na pokračování román Na faře a roku 1969 Zemědělské noviny román Dva mlýny) a její knihy byly vyřazeny z knihoven. Javořická byla nucena psát do šuplíku a její knihy vycházely pouze v USA pro tamější českou menšinu. Vlasta Javořická zemřela po mozkové mrtvici roku 1979 ve Velkém Újezdu u Moravských Budějovic a pochována byla ve Studénce. Masivního vydávání svých děl, ke kterému došlo až po roce 1989, se tak již nedočkala. Do roku 2000 vyšly ve velkých nákladech téměř všechny její práce včetně dosud nepublikovaných děl z pozůstalosti.

Podle Wikipedie

Zprávy

Mirovický husitský kostel
 Tábořská 243, 398 06 Mirovice
 +420 775 541 400
 profarnosti@gmail.com
 www.eesh-mirovice.cz
 www.facebook.com/kostelmirovice

Pravidelné akce:
 Bohoslužby - každou neděli od 10.h
 Biblické hodiny - každou středu od 18.h
R. Refektl / R. Kostel

Program únor - březen 2017

2.2. 18:00	Svítek Uvedení Páně do chrámu - Hromnice (K)
4.2. 10:00	Doc. Pavlína Janošová, Ph.D., psycholožka - Sexualita v křesťanství (R)
25.2. 10:00	Mgr. Václav Matuška, psycholog - Jak si zachovat duševní zdraví (R)
1.3. 18:00	Popeleční středa - učení popela (K)
18.3. 10:00	MUDr. Martin Tomášek, neurolog FN Motol - Mozek a čarodějnice (R)

Vzpomínka na sestru Aurelii Durchánkovou

Mít na rtech vždy to slovo pravé pro každé ucho, každý věk, to slovo laskavé i žhavé a dobrých věcí počátek,

to není dáno komukoli, dar slova, to je vzácný dar, je soustem chleba, zrnkem soli a rosou, spadlou v suchopár.

To slovo těší, léčí, hojí, skleslost a mlobu podpirá, je štítem, oporou i zbrojí, když strach vzbuzuje stínů hra.

A je v něm naděje i síla, když přijímáme v úžasu, co přičinlivost vytěžila z bolestných víry zápasů.

Úryvkem z básně Heleny Kohoutové „Dar slova“ si připomínáme nedožitě 95. výročí narození naší maminky, Aurelie Durchánkové,

kteří připadlo na 25. ledna. Byla dlouholetou farářkou naší církve a dcerou II. patriarchy G. A. Procházky. Citovanou báseň jí básnička věnovala k jejím 55. narozeninám. S vděčností a díky za vše, co jsme z jejího nedlouhého, ale požeňnaného života směli přijmout, za celou rodinu i rodinu církve, kterou vroucně milovala a celý život jí oddaně sloužila

Miroslava Jarolímová

Mladý člověk a krajina

Mladý člověk na cestě k vědomému uchopení krajiny a k ekologickému myšlení je téma besedy, k níž zve Ekologická sekce České křesťanské akademie na úterý 14. února 2017 od 17.30 h do přízemí kláštera Emauzy, Praha 2, Vyšehradská 49. Mgr. Ondřej Ševčík, středoškolský profesor přírodovědných oborů, bude hovořit o svých bohatých zkušenostech s ekologickou výchovou studentů.

Předpokládaný konec je kolem 19. hodiny.

JNe

Extenze 2017 - Svoboda

Srdečně zveme na další přednášku z cyklu Extenze 2017: 1. února – Mgr. Vladimír Volráb: Křesťanská meditace a svoboda ducha. Proběhne ve středu od 19 hodin ve Farského sále Husova sboru na Vinohradech (Dykova 1, Praha 10).

red

Výzva ke spolupráci

Vážené sestry duchovní, vážení bratři duchovní, Český zápas chce již dlouhou dobu informovat o rozhlasových bohoslužbách, vedených v našich sborech, i o dalších vystoupeních našich duchovních v rozhlase, televizi nebo jejich příspěvcích v tisku či na webu. Informace o těchto vystoupeních a příspěvcích prosíme zasílejte na e-mail redakce. Prosíme o zaslání v předstihu aspoň tři týdnů. Avízo, stejně jako odkaz na záznam vystoupení či příspěvek, můžeme prezentovat rovněž na webových stránkách církve. Děkujeme.

red

PRO DĚTI A MLÁDEŽ**BLAHOSLAVENSTVÍ**

Spojte-li písmena v pořadí podle čísel, dozvíte se, co dostanou za dědicství ti, kteří jsou skromní, tiší a trpěliví.

24N	19D			
	13B	9Y	11N	25O
6T	1B	21S	7I	16O
28E	17N		18I	12E
	5E			
3A		10M		14O
29M		26U		
	8CH		22T	4Z
15T		2L		
			23A	
30I	20O			
		27Z		

(Řešení z minulého čísla: *Vy se stanete rybáři lidí.*) **Jana Krajčířiková**

Koncerty u sv. Mikuláše

● 31. 1. - 17 hodin
 BACH, HÄNDEL, VIVALDI,
 SAINT-SAËNS

Saint Nicholas Chamber Soloists
 M. Hanzal - varhany
 M. Bauerová - soprán
 F. Bílek - trubka

● 2. 2. - 17 hodin
 BACH, DVOŘÁK, MOZART,
 GERSHWIN

From Baroque to Jazz
 Prague Brass Ensemble
 J. Kalfus - varhany

● 3. 2. - 17 hodin
 BACH, DVOŘÁK, LISZT, GERSHWIN

From Baroque to Jazz
 Prague Brass Ensemble
 A. Bárta - varhany

● 4. 2. - 17 hodin
 BACH, SCHUBERT, DVOŘÁK, VERDI

J. Kšica - varhany
 T. Jindra - bas

(Inzerce)

KONCERT KAPELY ONLY HIS

Ve sboru Páně Církve československé husitské na Vážného ulici 6 v Brně se konají pravidelně koncerty různých žánrů. Mimo adventních koncertů jsou to koncerty pěveckých sborů, skupin a formací, jako jsou DNA – Dej Nám Akord, IL Boemo, X-Tet, Let's Go, Mošny nebo Carmina Vocum či Chránový sbor apoštola Pavla z Brezna. Tentokrát jsme pozvali k vystoupení specifickou kapelu tvořenou mladými lidmi Only His, která má svůj osobitý repertoár a umělecký projev. Tato kapela vznikla před sedmi lety. Její složení se časem měnilo, ale základ tvoří tři zpěvačky a tři hudebníci, kteří jsou v kapele od samého začátku. Only His (Jenom jeho) jsou křesťanskou kapelou. Zpívají jednak písně, které jsou přeloženy z anglických originálů do češtiny a jednak i písně z vlastní autorské dílny.

Kapela je jedinečná svojí repertoárovou pestrostí. Najdeme u ní písně sólové, tak i dua či vícehlasné úpravy – a to mužské, ženské i smíšené. Aby si posluchači mohli i zapřemýšlet nad obsahem textů, skupina upřednostňuje písně v češtině. Only His vystupují po celé naší republice, a to i opakovaně, takže jsou známi v Javorníku nad Veličkou, Kyjově, Havířově, Brně, Olomouci, Břeclavi, Frýdku-Místku, Karviné nebo v Ostravě. Koncerty Only His jsou vždy zaměřeny tematicky. V minulých letech to byla téma, která jsou i názvem jednotlivých koncertů. „O důvěře“, „Ty jsi světlem“, „Voda života“, „Mým andělům“, „Klíč k srdci“. Na webových stránkách kapely najdeme i její motto, které jí plně charakterizuje, takže si dovoluujeme jeho citaci: „Only his = Jenom jeho – jsme stále Božími dětmi a chceme radost z toho, že můžeme žít s Bohem, předávat i druhým.“ Přijměte naše pozvání ke koncertu této kapely, který nese jednoduchý název „Přijď...“. Koncert se koná dne 4. února 2017 v 18 h ve Sboru Páně CČSH, Vážného 6, Brno. Přijďte i vy načerpat radost, kterou kolem sebe tato kapela mladých lidí rozdává. Místa ve Sboru Páně je možno si rezervovat na tel. č. 776 032 149 nebo e-mailem vem@seznam.cz. Vstupné je formou dobrovolného daru, doporučená výše činí 80 Kč. Výtěžek bude věnován na podporu projektu Centrum křesťanské kultury.

Vratislav Jan Marša,
 spolek Verbum et musica

Objednejte si Český zápas

Týdeník Český zápas můžete i pro Vaše rodinné příslušníky a přátele (vč. starších čísel) objednat na e-mailu: frantisek.brynych@ccsh.cz
 Tel.: 220 398 117

Z ekumeny**VÝPRAVA NA 36. EVANGELICKÝ KIRCHENTAG**

Ekumenická rada církve v ČR (ERC) organizuje výpravu na 36. evangelický Kirchentag, který se bude konat od 24. do 28. května 2017 v Berlíně a ve Wittenbergu. Srdečně Vás zveme k účasti na této mimořádné akci, bude také součástí připomínek 500 let reformace. Účastnický poplatek byl stanoven ve výši 1600 Kč a zahrnuje: vstupenku na Kirchentag, jízdenku po Berlíně během konání Kirchentagu (středa – neděle), ubytování buď společně ve škole nebo v rodinách (pro osoby starší 35 let), 4x snídani a občerstvení během Česko-německého večera a společnou dopravu autobusem z Prahy do Berlína a zpět z Berlína přes Wittenberg do Prahy. Bližší informace na webu www.ekumenickarada.cz/ktg2017 či telefonu Veroniky Matějkové 720 404 812. Přihlášky na adresu ERC do 20. února 2017.

VM

Český zápas**Týdeník Církve československé husitské**

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production, Call centrum - tel.: 840 306 090

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

